

צידה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

יו"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

צידה לדרך | פרשת וישב

גליון מס' 163 - התשפ"ד

גליון זה מקדש לעלוי נשמתו הטהורה של רשכבה"ג
מרן ראש הישיבה רבנו אהרן יהודה ליב שטיינמן זצוקל"ה
מקים ומיסד 'קרן ההסעות'

גליון מיוחד לזכרו

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה, העומדים בין פים ובין פיבשה,
המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה.
השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן

בדרך הפרשה

בזכות סבלו של יוסף

ועשה לו כתנת פסים (לו, ג)

יעקב עשה ליוסף כתנת פסים. אומר החיד"א: 'פסים' בגימטריא מאה ותשעים. בכתנת הפסים רמוזים כל הצרות שעברו על יוסף, כמו שכתב בעל הטורים: "פסים - נוטריקון: פוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים".

הסבל שסבל יוסף, כפר לכלל ישראל על מאה ותשעים שנות גלות שהיו צריכים להיות במצרים. שהרי הקב"ה אמר לאברהם אבינו (בראשית טו, יג): "ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה", אבל בפעל היו במצרים

רק מאתים ועשר שנים, ונחסרו מאה ותשעים שנה מימי השעבוד, וכל זאת בזכות סבלו של יוסף הרמוז בכתנת הפסים.

ראו נא מה סבל של יהודי אחד יכול לעשות לעם שלם. מיליוני אנשים נצלו מעבודת פרך במשך מאה ותשעים שנה, רק בזכות סבלו של יוסף.

יהודי הגיע אל מרן הרב שהוצ"ל ובכה לפניו על הסבל שהוא סובל מחמת כפיה ילדים חולים שיש בביתו.

שאל אותו הרב שה: אם היו אומרים לך שהסבל שאתה סובל ומסירות הנפש שלך לטפל בילדי החולים, יכול להציל מיליון יהודים שלא יתרגו בשואה,

רבים מצרות גדולות.
יהודי המתקל בקשיים וצרות ומקבלם על עצמו באהבה
למען הכלל, יכול בכך להציל יהודים רבים אחרים.
(רבי גואל אלקריף שליט"א – שש באמרתך בראשית)

האם היית מסכים לסבל? השיב היהודי בחיוב. אמר
לו הרב שה: הקב"ה יודע על נכונותה לסבל למען כלל
ישראל, לכן הוא נתן לך את כל הקשיים והנסיונות
האלו, כדי שאם תעמד בהם תוכל להציל יהודים

מרן הרב שה זצ"ל

בְּדֶרֶךְ רַבּוֹתֵנוּ

ישיבה ולבנות סמינר, זוכים להעמיד בתיים של תורה
ולדיהם כבר זכו 'מאליהם' לחנוכה תורני מהדר בדורות
הבאים בס"ד. מי יוכל לשער את עוצם רבוי הזכויות
של התורם למענם?

אנו בטוחים פי המשך מפעליו הקדושים, גורמים למרן
זצוק"ל קורת רוח רבה גם בעולם העליון.

רבים שואלים אודות השם 'קרן ההסעות' – למה לא
בחרו שם 'קדוש' יותר, הרי יכולים לטעות ולחשב כי
זה חברה של אוטובוסים או מוניות? התשובה היא
כי יש בשם זה סגולה קדושה, כי את השם הזה קבע
רבנו זצוק"ל בעצמו! זכינו ורבנו זצוק"ל היה מערב
בכל פרט, התענג על מספר האוטובוסים שמסיעים
תלמידים ותלמידות בכל יום ויום, רצה לשמע את
שמות הישובים, מספר התלמידים הנוסעים, ואף דאג
לגורלם הרוחני בשעה שעורר להשקיע גם בהכנת
התלמידים למעבר לישיבות הקדושות, לסייע בראשם,
ללוות ולתמוך, כדי שההשקעה בראשם ובסעות לבתי
הספר יכו שרש רוחני, והילדים הגדלים לנצרים -

יום כ"ד בכסלו, ערב נר ראשון של חנוכה. יחד עם
כל בית ישראל אנו מציינים היום 6 שנים של יתמות
מעט פטירתו של אבינו רוענו, רבן של כל בני הגולה,
מרן ראש הישיבה רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן
זצוק"ל, אשר נשא על לבו הטהור את משא העם
בכלל, את משא עולם התורה בפרט, ובמיוחד התמסר
למפעל הקדוש והנשגב 'קרן ההסעות'.

לרגל יום הארצות, לקטנו עבורכם - קהל הקוראים,
אספת זכרונות מתוך גליונות צידה לדירה.

זכינו לברכותיו והכנותו, מעת הקמת הארגון - על
פי בקשתו האישית, וכן בלווי ודאגה תמידיים לארה
כל הדירה. כפי שאמר: ילדים אלו אין מי שיידאג
להם, ולכן אני האבא שלהם שצריה לדאג להם".

'קרן ההסעות' מהנה מקור ברכה לזכוי הרבים! על
ידה זוכים לסייע ולהסיע רבבות ילדים וילדות מדי
יום בימו לבתי ספר תורניים של החנוכה העצמאי.
ילדים אלה משפיעים אף על משפחותיהם, הוריהם
ושכניהם באור התורה וקדושתה. הם צומחים לבחורי

מרן הגראי"ל שטיינמן וצוק"ל

הוא אחד המקרבים לרבנו, ובהיות שפה, הִיָּה מביא רבות את ילדיו להתברך ממנו ולחזות בזיו קדשו. כְּאִשֶּׁר הָיָה יִשְׂרָאֵל בֶּן אַרְבַּע, יָצָא בְּשֶׁבֶת אַחַת לְטִיֵּל עִם אָחִיו בְּרַחֲבֵי. הֵם שׁוֹטְטוּ בֵּין הַבְּנֵינִים, כְּשֶׁלֶּפְתַּע רָאָה יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּה הָרֵב שְׁטִיֵּינְמָן בְּכַבּוּדוֹ וּבְעִצְמוֹ פּוֹסֵעַ לְכוּוֹן בֵּיתוֹ וְעִמּוֹ מְסַפֵּר תַּלְמִידִים. יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִפִּיר אֶת הָרֵב מִבְּקוּרָיו הָרַבִּים עִם אָבִיו, רָץ מִיָּד לְכוּוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ, מִשֶּׁה בְּשִׁרְוֹלוֹ וְקָרָא: "הָרֵב שְׁטִיֵּינְמָן, גּוּט שְׂאֲבָעֵס, מָה שְׁלוֹמְךָ?" רַבְּנוֹ לֹא נִבְהַל כִּלְל מִן הַמַּפְגֵּשׁ הַמַּפְתִּיעַ. הוּא חִיָּה אֵל יִשְׂרָאֵל כְּאִלּוּ הָיָה נִכְדוֹ, לְחַץ אֶת יָדוֹ בְּחִמִּימוֹת, וּבִרְךָ אוֹתוֹ בְּבִרְכַּת "גּוּט שְׂאֲבָעֵס" נִלְבָּבֶת, תוֹהֵה שֶׁהוּא מִתְעַנֵּן בְּשִׁלּוּמוֹ וּמְאִיר לוֹ פָּנִים. כְּאִשֶּׁר גָּדַל מְעַט יִשְׂרָאֵל הִיָּלַד וְהַחֵל לְלַמֵּד חֻמְשׁ, הִבְטִיחַ לוֹ אָבִיו שִׁיקַח אוֹתוֹ לְהַבְחִן אֶצֶל הָרֵב שְׁטִיֵּינְמָן בְּבֵיתוֹ. הִיָּלַד הַנְּרַגְשׁ לְמַד הֵיטֵב וְחָזַר שׁוֹב וְשׁוֹב עַל מָה שֶׁלָּמַד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, עַד שֶׁהָיָה מוּכָן לְבַחֲנֵיהָ הַגְּדוּלָּה. כְּשֶׁנִּכְנַס לְחִדְרוֹ שֶׁל הָרֵב, מִלְּאָה אוֹתוֹ הַרְגֵּשׁת חֲשִׁיבוֹת וּגְדֻלָּה. אִזְּכָר אֵלָיו הָרֵב שְׁטִיֵּינְמָן וְשָׂאֵל אוֹתוֹ: "אִיזוֹ פְּרִשָּׁה הֵנִכְם לומְדִים כַּעַת?" עָנָה לוֹ יִשְׂרָאֵל: "פְּרִשַׁת נֶחֱ". הַחֵל רַבְּנוֹ לְשָׂאֵל: "הָאֵם נָח הָיָה צְדִיק?" "כֵּן", עָנָה הִיָּלַד. "וְשֵׁם בְּנוֹ הָיָה צְדִיק?" הַמְשִׁיחַ הָרֵב לְשָׂאֵל "כֵּן", עָנָה יִשְׂרָאֵל. "חֵם הָיָה צְדִיק?" - "לֹא", הִשִּׁיב. "וְיַפֶּת, הָאֵם יַפֶּת הָיָה צְדִיק?" שָׂאֵל שׁוֹב, אוֹלָם פֹּה הַתְּחִיל יִשְׂרָאֵל לְהַתְגַּמֵּם. הוּא חָשַׁב וְחָשַׁב וְלֹא יָדַע מָה לַעֲנוֹת, וְלָכֵן רַק חִיָּה חִיָּה מְבִישׁ וְהַשְׁפִּיל אֶת רֹאשׁוֹ.

ישתלבו בהמשך הדרך בעולם הישיבות. חז"ל אומרים כי אחרי מטתו של אהרן הכהן צעדו שמונים אלף ילדים שנשארו את שמו, אהרן, בהיותו אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. על רבנו צוק"ל נתן להמליץ כי רבבות ילדים וילדות הולכים אחר מטתו, הולכים לאורו וזוכים מדי יום לאורה של תורה - בזכותו!

לצד גדלותו העצומה בתורה, מתוה יגיעה והתמדה מיוחדות, לצד עבודת השם העצומה שלו, ענוה והסתפקות במעט, התעלה רבנו צוק"ל במדות טובות, ביחס לאילת, ובהליכות נעים בין אדם לחברו. גם ילדים זכו ממנו להארת פנים, והיה למופת בכל הליכותיו בקדש, בין אדם למקום ובין אדם לחברו. כל ימיו פעל למען השקנת שלום, הסביר את מעלת הויתור זה לזה, באמרו "נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי מי שיפסיד מויתור!"

כָּכֵל שְׂאֲדָם גְּדוֹל יוֹתֵר, כֶּה נִפְרַת יְכַלְתוּ לְרַפְּנוֹ לְעַבְרַת יְלָדִים צְעִירִים וְאַנְשִׁים פְּשׁוּטִים. כְּבִיכּוֹל, עַל הַקַּב"ה נֹאמֵר: "כָּכֵל מְקוֹם שְׂאֲתָה מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל הַקַּב"ה, שֵׁם אֲתָה מוֹצֵא עֲנוּתְנוֹתוֹ". צְדִיקִים הַדְּבֻקִים בְּרַבְּשׁ"ע הוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו וְאוֹחֲזִים בְּמַדּוּתָיו. לְפָנֵיכֶם סְפוּר, אֶחָד מִנֵּי אֵלֶּה, הַמְתָּאֵר אֶת גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ, כְּפִי שֶׁקָּתַב הָרֵב אַבְרָהָם אוֹחֲיוֹ:

יִשְׂרָאֵל הוּא תַלְמִיד יְשִׁיבַת אֶרְחוֹת תּוֹרָה, וּמַגִּיל צְעִיר זָכָה לְהִיּוֹת כְּבֹן בֵּית אֶצֶל רַבְּנוֹ, שֶׁכֵּן אָבִיו שֶׁל יִשְׂרָאֵל

במקום לתת לבן, הוא נצרה לקבל ממנו...
ואם כן, אהרן - רומז לי הקדוש ברוך הוא - תכף הנך
עומד למוות ולהיות 'שנונר' אצל הבן שלך... אתה
תבוא לבקש ממנו לומר עליך 'קדיש', וללמד מעט
'משניות' לעלוי נשמתך הדוויה...
**אז אנא! עדין הנה חי! שב ותלמד פעצמה למען הצלת
נפשה, בטרם תהפך למקבץ נדבות...**

"לא מברה רשעים..."

מספר הרב שלמה לוינשטיין שליט"א: **הרב ישי וליס,**
מרצה בכיר ב"ערכים", ספר לי ספור מעגזן מאד. כדי
להבין את הספור צריה להקדים הקדמה קצרה:
כלם יודעים, שיש בארץ כמה אתרי תירות עקריים,
אך להוי ידוע כי ישנה עיר נוספת שהפכה לעיר תירות
- בני ברק. בכל ליל ששי מגיעות לבני ברק קבוצות
של תורים, לא מחוץ לארץ, אלא תורים מתל אביב.
המרחק המנטאלי בין תל אביב לבני ברק נעשה כל כך
גדול, שתושבי תל אביב באים לחזות בצורים השונים
מהם כל כך, והמוזרים בעיניהם כל כך.
בכל ליל ששי אתה רואה קבוצות שלמות שמגיעות
עם מדריכים. למדריה יש רקול, והוא מדריה אותם
- פה הכניסה לבני ברק, פה בית הכנסת הזה, זאת
ההיסטוריה, וככה נראים היילידים... ממש תירות
לכל דבר ועגזן. כמוכן, הם הולכים לקנות טשולנגט
וחלות של וי'ניץ.

לרב ישי וליס היה שעור קבוע באיזשהו קבוץ. במשך
שלוש שנים הוא ישב עם החברה שם, שבוע אחר
שבוע, במסירות גדולה.

יום אחד, החברה האלה מהקבוץ אמרו לרב וליס:
"הרב, גם אנחנו רוצים לעשות את הסיוור המפרסם
בבני ברק. קח אותנו, ואתה תהיה המדריה".

"אני אחשב על זה", הוא אמר, ובאמת חשב לא מעט.
הוא ידע שיש לו אפשרות לקחת אותם לסבוב הרבה
יותר משמעותי מהסבוב של איצקוביץ וקוגל. הוא יכול
להפיר להם ישיבות, להראות להם קצת מהמהות
האמתית. הוא תכנן תכנית מסדרת, ובאמת לקח
אותם לבתי כנסת ולישיבות.

**לקראת סוף הסיוור הם הגיעו לביתו של מרן הגראי"ל
שטיינמן וצ"ל, וזאת היתה אטרקציה. הם נדהמו
לראות שאפשר לגור בבית כזה פשוט ודל. לא רק שלא
היה סיד על קירות הסלון, אפילו טיח כבר לא היה.
הם נכנסו לחדרו של הרב, והרב וליס הציג אותם:**

הרב ראה את החיוה וקרא: "אתה צודק! באמת לא
כתוב בחמש במפרש האם יפת היה צדיק או לא! זה
למדן אמתי! ידעת מצין לענות על השאלות!" וישאל
יצא מחדרו בחיוה קורן ומאשר. כך נתן לכל ילד שנבחן
אצלו הרגשה טובה, וכלם יצאו ממבחן אצלו בתחושה
שהצליחו, וכך קבלו חשק להמשיך ללמד. תמיד היה
מקפיד לשאל שאלות קלות כדי לא להכשיל אף ילד
בבחינה, ואמר תמיד כי גם ילד - בן אדם הוא, ואסור
לבישו ולבוזתו, בדיוק כמו אדם מבגר ואף יותר!

מסר מן השמים לשבת וללמד

מי שכל חייו הם הכנה לעמד בפני בית דין של מעלה,
רואה כל מארע בעיניו אחרות -

דלת ביתו של מרן הגראי"ל שטיינמן וצוק"ל היא
דלת פשוטה ולא פלדלת. לא פעם העירו אותו משנתו
- הנמשכת בסך הכל כשעתיים או שלש ביממה -
דפיקותיהם של אנשים המבקשים את ברכתו. אולם
הרב התנגד בכל תקף להחלפת הדלת, ונמוקו עמו:
ביתו ממקם לא הרחק מבית החולים "מעייני השועה",
ופעמים כאשר מקושה אשה ללדת, מגיע בעלה כדי
לבקש ברכה, ואין הוא רוצה שלא יצליחו להשיג אותו...
לילה אחד, בשעה שתיים לאחר חצות, נשמעו דפיקות
בדלת. הרב נגש לפתח, והנה הוא רואה מאחורי
הדלת אדם קרוע בגדים, באמצע ימי אבלותו על אביו.
במהירות הכניס את היהודי פנימה, ושאלו לרצונו.
הלה תנה את מצוקתו: מאז יום פטירת אביו, אין לו
רגע של מנוחה. בכל לילה מתגלה אליו אביו בחלום
וצועק עליו מדוע הוא אינו עושה מאומה עבורו, ומבקש
שילמד משניות לעלוי נשמתו. אך הוא אבל, וכידוע אסור
לו ללמד, ואין הוא יודע את נפשו מצער ומעגמת נפש.
במשך היום אין הוא יכול לצאת מביתו, אולם בשעה
מאחרת זו מצא לנכון לבוא ולבקש את עזרתו של הרב.
הרב שטיינמן יעץ לו מה עליו לעשות.

למחרת אמר הרב לבני ביתו: "ישנם כל כך הרבה
רבנים בעיר הזאת, ורק אלי הגיע האישי הזה. אין זאת
אלא שמן השמים רוצים לרמוז לי על כך דבר מה.

- בודאי רוצה הקדוש ברוך הוא לומר לי: אהרן, אהרן,
בחיים יש אי נעימות גדולה מאד לבקש כסף ממישהו,
קל יותר לעשות זאת עבור מוסד, וקשה בהרבה להתחנן
לכסף עבור צרכים אישיים. אולם הדבר הגרוע ביותר
הוא כאשר נאלץ אדם להגיע אל בנו ולבקש ממנו
שיעזר לו. זוהי ההשפלה הגדולה ביותר שקימת בעולם.

לדעת: "נו, מה אתם אומרים? איך היה הסיוור?".
התברר שהם היו מרצים מאד.
"וממה הכי נהניתם?"
"הרב הצדיק הזה, שהבאת אותנו אליו - מזה הכי נהנינו."
"מזה נהניתם?? ואני פחדתי ש--- זאת אומרת, ממה,
בדיוק, נהניתם בבקור אצל הרב?"
"תשמע, הבנו שהבאת אותנו לרב גדול. ראינו את
הבית שלו, ואז הבנו עוד קצת. ראינו אותו, הבנו עוד
קצת. כשיצאנו מהבית שלו, כלנו בדקנו באתרים
לראות מי זה האיש הזה, ואז הבנו שמדבר באחד
מגדולי הרבנים. אבל נהנינו במיוחד מדבר אחד - הוא
לא נסה להתחנף. הוא אמר לנו את האמת בפנים,
ואנחנו נהנינו מזה מאד. בן אדם ממרומי גילו לא
מנסה לחיף אליה, לא מנסה לקנות אותה, אומר לה
את האמת בפנים".
בזה לא נגמר הספור. הם דוקא פן רצו לקבל ברכה
מהרב הצדיק הזה, ומאחר שהבינו שכל זמן שהם
לא שומרים שבת, לא יוכלו לקבל ממנו ברכה, הם
התחילו להתקדם בשמירת שבת.
"אתה מבין מה קורה פה?" אמר הרב וליס, "אתה עושה
מאמצים, ונראה לה שהכל היה לריק וירד לטמיון,
ובסוף מתברר שהאמת בדיוק הפוכה!"
מי גרם להם לחזור בתשובה?
הקב"ה.
אם כן למה אנחנו עושים את כל ההשתדלות שלנו?
פי אנחנו צריכים וחיבים להשתדל. בענינים רוחניים
צריכים להשתדל הרבה יותר מאשר בענינים
גשמיים, ולעשות את כל המאמצים.
למרות ההשתדלות, למה פלוגי חזר בסוף בתשובה, וזה

"הרב, הם מקבוצת בצפון, והם רוצים שהרב ידבר אתם".
הרב שטיינמן ישב על המטה. זאת הייתה מטת סוכנות.
כשרצה להשען שמו לו כסא מאחור. רק לראות את
זה, זה היה בשבילם סוף העולם. שוק תרבותי ממש.
הרב שטיינמן דבר, אבל כל מה שאמר היה בהברה
חצי אשכנזית, כך שהרב וליס בעצמו בקשי הבין,
והקבוצניקים לא הבינו אף מלה.
אחרי עשר דקות נגמרה הדרשה, ואז אמר הרב ישי וליס:
"הם רוצים שהרב יברך אותם". הרב שטיינמן שתק.
הרב וליס חזר שוב על הבקשה: "הרב, אם אפשר
לברך אותם".
הרב שטיינמן אומר לו בנוכחותם - והפעם בעברית
צחה להפליא, באפן ברור לחלוטין וכלי הברה אשכנזית
- "אני לא נותן ברכה לרשעים".
"לא", נזעק הרב וליס, "הרב, הם לא רשעים, פעם
בשבוע הם לומדים תורה".
אך הרב שטיינמן נותר איתן בסרובו. "הם שומרים
שבת? לא. וחויז מזה, אני עוד זוכר שירדנו מהאניה
כשבאנו מברסקו, ואנשים מהקבוצים באו כדי לחלץ
את האנשים. אתה אומר לי לא רשעים? הם רשעים,
אני לא מברך אותם".
לא עזר שום דבר, יצאו החוצה.
"אתה מבין איך הרגשתי?" אמר לי הרב וליס. "עבודה
של שלש שנים הלכה לפח! הייתי בטוח לגמרי, שהם
יתקשרו להגיד לי לא לבוא לשעור בשבוע שלאחר
מכן. הם לא התקשרו, אז באתי. חשבת, מי כבר
בוא? אולי שנים שלשה אנשים? לא, הכל כרגיל".
הוא מסר את השעור, ועבר בשלום. אחרי השעור
החליט הרב וליס לעשות בקרת נזקים. הוא בקש

ואיך יהיה - רק הקב"ה קובע.
לפעמים נראית התוצאה הפוכה מההשתדלות.
פרוהניות התוצאה היא שִׁכָּר על גִּדְל ההשתדלות,
ועל המאמץ לעשות את רצון ה'.
(ע"פ רבי שלמה לוינשטיין שליט"א - דורש טוב חנוכה)

שישב לידו באותו קורס, באותה קבוצה ובאותו סמינריון,
לא חזר בתשובה? האם אתה יכול להסביר זאת?
לא.
אתה עושה את ההשתדלות, את מרב המאמצים
האפשריים, אבל את ההחלטה אם יהיה או לא יהיה

בְּדֶרֶךְ הַיָּמִין

ונפלאות. חומות יריחו נפלו לקול תקיעת שופרות.
אבני ענק נפלו משמים במורד בית חורון ומחצו אמה
שלמה. מיליוני חייליו של סיסרא נגרפו בנחל קישון. חיל
סנחריב, אשר מנה מאה שמונים וחמשה אלף ראשי
גיסות, שלכל אחד מהם היו לפחות אלפים חיילים,
השמד באחת על ידי מלאך. גדעון ושלש מאות אנשים,
שנשאו כדים ולפידים בתוכם, הכריתו את אלפי חיילי
צבא מדין. יונתן בן שאול ונערו יצאו למלחמה כנגד
שליש אלף רכב, ששת אלפים פרשים ועם כחול אשר
על שפת הים. אולם משום מה, לכל הנסים והנפלאות

פְּתַחוּ לִי פֶתַח פְּתַחוּ שֶׁל מַחַט
נֵס חֲנֻכָּה - לְקַח לְדוֹרוֹת
מדי יום בְּחַג הַחֲנֻכָּה, מְפַרְסְמִים אֲנִי אֶת הַנֵּס וּמְדַלְקִים
נֵרוֹת עַל הַנֵּסִים וְעַל הַנִּפְלְאוֹת, עַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַמְּלַחְמוֹת שֶׁה' יִתְבָּרַךְ עָשָׂה לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה.
כָּרַם עֲלֵינוּ לְהִבִּיז, בְּמַה הִתְיַחְדוּ הַנֵּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת
שֶׁאֲרַעוּ בַּיָּמִי הַחֲנֻכָּה. מְדוּעַ דוֹקָא אוֹתָם מִצִּיּוֹן עִם יִשְׂרָאֵל
בְּמִשְׁקֵה דוֹרוֹת עַל גְּבֵי דוֹרוֹת?
בְּמִשְׁקֵה תוֹלְדוֹת עִם יִשְׂרָאֵל אֲרַעוּ לָנוּ אֵינְסִפּוֹר נִסִּים

הללו, אין כל תזכורת במועדי ישראל.
 מהו, אפוא, המסר המיוחד הנלמד מנס החנכה, שבגינו
 נקבע להזכר לדורות?
על האדם לעשות את אשר ביכולתו
 במשך מאה ושמונים שנה נמק עם ישראל תחת על
 היונים ויחל לתשועת ה'. מן השמים המתינו בסבלנות
 עד שמתתיהו הגון ועמו קבוצה בת שנים-עשר איש,
 קמו ויצאו למלחמה הכי משעשעת שהתרחשה
 בתולדות העמים. שנים-עשר איש יצאו לקרב כנגד
 חיל גדול שאין לו שעור. שנים-עשר איש כנגד צבא
 ארצות הברית עם כל המפציצים, ספינות הקרב
 ונושאות המטוסים...

הגדוד של אליפורנוס בלבד מנה מאה ועשרים אלה
 גבורי מלחמה, עשרים ושנים אלה קשתים, וגמלים
 נושאי מזונות עד אין מספר. באותה עת הגיע לארץ
 ישראל מפקד יוני בשם גסקלנס, מלוח בשמונים אלה
 גיסות, ואמר לחשמונאים: "שוטים, יש בכם י"ב איש
 שיעשו מלחמה עם חיל שאין לו שעור!?"
 באמת, על פי דרו הטבע לא היה לחשמונאים כל סכוי

להביס את היונים. אולם מתתיהו קם ואמר: 'אני עושה
 מה שאני יכול, ואת השאר אני משאיר בידי הקב"ה!'.
 זהו המסר שאנו למדים מחג החנכה. על האדם
 לעשות את כל שביכולתו לעשות, והשאר יעשה
 על ידי הקדוש ברוך הוא.
 אותו מסר אנו למדים מהדלקת הנרות במקדש בחנכה.
 בידי החשמונאים היה פה שמן טהור שהספיק ליום אחד
 בלבד, ולעשית שמן חדש נדרשו לפחות שמונה ימים.
 החשמונאים היו יכולים לומר: 'בשביל מה להתחיל
 להדליק את המנורה, מה נרויח מזה? הרי בין כה וכה
 המנורה תשוב לשממונה לאחר יום אחד!'. אבל במקום
 זאת הם אמרו: 'אנחנו עושים מה שאנו יכולים, יש לנו
 שמן ליום אחד, הבה נדליק את המנורה ליום אחד!'.
**כאשר אדם ממלא את תפקידו ועושה את מה
 שביכולתו, הקדוש ברוך הוא מסייע ומשלים את
 המלאכה.**
 את זאת אנו מפרסמים בחג החנכה, ולפיכך נקבע
 הנס להתפרסם לדורי דורות.

להסיר חרון אף ד', להינצל מכל רע, לנחת מהילדים ושנוכה לישועה גדולה בכלל ובפרט

קרן ההסעות
 גלגל ההצלה של ילדי ישראל!

אמצו ילד, ומסרו את שמותיכם
 לתפילה וממנה יישע

1700-50-66-22

מ.ד. 2011 כנס בוועדה לביטחון ילדים, 2009. כל המסמכים שונים יבוצעו ויחיד המעשה 17-804-5066 (מסמך המסמכים שונים יבוצעו ויחיד המעשה 17-804-5066)

מעמד ועל ישועה גדולה

בראשות מרן הגה"צ רבי
שמעון גלאי שליט"א
 ומרן הגה"צ רבי
מרדכי שמואל אדלשטיין שליט"א

על קברו של אביהם וליבם של ישראל מרן ראש הישיבה
הגראי"ל שטיינמן זצוק"ל כיום השנה לפטירתו, ערב נר ראשון של חנוכה

מעוניינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
 צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il

**רוצים את העלון אצלכם?
 שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ד 95-659-804-5
 התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמו"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדרים פלוס" ברחבי הארץ